

Міністерство культури та інформаційної політики України
Косівський інститут прикладного та декоративного мистецтва
Львівської національної академії мистецтв
Кафедра Дизайн

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Проректор (заступник директора)
з навчальної роботи
_____ Дутка В. В.
« _____ » _____ 20__ року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ПЕРЕДДИПЛОМНА ПРАКТИКА

Кафедра	<u>Дизайн</u>
Рівень вищої освіти	<u>перший рівень</u>
Галузь знань	<u>02 культура і мистецтво</u>
Спеціальність	<u>022 Дизайн</u>
<u>Спеціалізація</u>	<u>022.02 Дизайн одягу (взуття)</u>

2020-2021 н. р.

Робоча програма навчальної дисципліни «Переддипломна практика» для студентів ІУ курсу ОПП Дизайн одягу (взуття) денної форми навчання, ОС бакалавр, галузь знань 02 Культура і мистецтво, спеціальність 022 Дизайн, 10с.

Укладач: Бович-Углер Л.Ю. ст. викладач, Лаврентович Я.Я. ст. викладач, Стеф'юк Н.А. доцент кафедри дизайну

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри Дизайн

Протокол від “17” грудня 2020 року № 8

В.о. завідувач кафедри _____ Стеф'юк Н. А.

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників		Галузь знань, ступінь вищої освіти, спеціальність, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни	
Курс	IV		Денна форма навчання	
Кількість кредитів	3	Галузь знань 02 Культура і мистецтво	Нормативна	
Кількість модулів	-		Рік підготовки	
Кількість змістових модулів	-	Ступінь вищої освіти бакалавр	4й	
Загальна кількість годин	90	Спеціальність 022 Дизайн	Семестр	
			VIII	
Тижневих годин для денної форми навчання:		ОПП 022.02 Дизайн одягу (взуття)	Лекції	
аудиторних	48		6	
самостійної роботи	42	Рівень вищої освіти перший рівень	Практичні	
			42	
			Самостійна робота	
			42	
			Вид контролю: диф. залік	

Вступ

Згідно з навчальним планом студенти спеціалізації ОПП 022.02 Дизайн одягу (взуття) на 4 курсі протягом 2 тижнів проходять переддипломну практику, яка є завершальним етапом практичної підготовки майбутнього дизайнера, розраховану на 90 годин.

До неї допускаються студенти, які успішно виконали всі види попередніх практик.

Під час практики випускники, як правило, працюють під керівництвом досвідчених педагогів-викладачів, при необхідності, для консультацій залучаються інші викладачі кафедри за профілем дипломної роботи.

2. Мета і основні завдання практики

Мета переддипломної практики - вдосконалення загальних і фахових компетентностей здобувачів вищої освіти розв'язувати складні спеціалізовані

задачі та практичні проблеми в галузі дизайну; підготовка сучасних фахівців з урахуванням позицій та потреб стейкхолдерів, а також тенденцій розвитку спеціальності, ринку праці, галузевого та регіонального контексту.

Основні завдання переддипломної практики:

Основне завдання практики – формування у здобувачів вищої освіти програмних результатів навчання, а саме:

- ПРН1 застосовувати набуті знання і розуміння предметної області та сфери професійної діяльності у практичних ситуаціях;
- ПРН3 збирати та аналізувати інформацію для обґрунтування дизайнерського проекту, застосовувати теорію і методику дизайну, фахову термінологію;
- ПРН4 застосовувати практичні навички з художнього проектування та технологій виготовлення одягу у сфері дизайну;
- ПРН6 усвідомлювати відповідальність за якість виконуваних робіт, забезпечувати виконання завдання на високому професійному рівні;
- ПРН7 аналізувати, стилізувати, інтерпретувати та трансформувати об'єкти для розроблення художньо-проектних вирішень;
- ПРН8 оцінювати об'єкт проектування, технологічні процеси в контексті проектного завдання, формувати художньо-проектну концепцію;
- ПРН9 створювати об'єкти дизайну засобами проектно-графічного моделювання;
- ПРН11 розробляти композиційне вирішення об'єктів дизайну у відповідних техніках і матеріалах;
- ПРН 12 дотримуватися стандартів проектування та технологій виготовлення об'єктів дизайну у професійній діяльності;
- ПРН13 знати надбання національної та всесвітньої культурно-мистецької спадщини, розвивати екокультуру засобами дизайну;
- ПРН15 розуміти українські етнокультурні традиції у стильових вирішеннях об'єктів дизайну, враховувати регіональні особливості етнодизайну у мистецьких практиках;
- ПРН17 застосовувати сучасне загальне та спеціалізоване програмне забезпечення у професійній діяльності;

3. Компетентності.

При проходженні **переддипломної практики** здобувачі вищої освіти

Маєть здобути такі **компетентності**:

Загальні компетентності

ЗК1 Знання та розуміння предметної області, розуміння професійної діяльності.

ЗК4 Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК5 Здатність працювати в команді.

ЗК6 Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.

ЗК7 Цінування та повага різноманітності та мультикультурності.

ЗК9 Здатність зберігати та примножувати культурно-мистецькі, екологічні, моральні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння

історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

Спеціальні (фахові) компетентності

СК5 Здатність застосовувати навички проектної графіки у професійній діяльності.

СК6 Здатність застосовувати знання історії українського і зарубіжного мистецтва та дизайну в художньо-проектній діяльності.

СК8 Здатність використовувати сучасне програмне забезпечення для створення об'єктів дизайну.

СК10 Здатність застосовувати знання прикладних наук у професійній діяльності дизайнера одягу.

СК11 Здатність досягати успіху в професійній кар'єрі, розробляти та представляти візуальні презентації, портфоліо власних творів, володіти підприємницькими навичками для провадження дизайн-діяльності.

4. Зміст практики.

Зміст терміни і порядок проведення переддипломної практики визначається навчальним планом і програмою кафедри.

Перед початком практики для здобувачів освіти проводиться збори, на яких студентам роз'яснюється мета і завдання навчальної практики, її порядок і зміст.

Повноцінна реалізація закладених в основу програм практик головних завдань передбачає проходження студентами 3-х послідовних етапів роботи: початкового, основного, завершального.

На *початковому етапі* студент-практикант повинен: бути присутнім на зборах по практиці (установчій конференції);

ознайомитися із робочою програмою практики;

отримати індивідуальне завдання у керівника і узгодити з ним календарний план роботи на період проходження практики;

індивідуальне завдання занести у щоденник практики.

На *основному етапі* (період проходження практики):

якісно, у повному обсязі та у встановлені терміни виконувати індивідуальне завдання;

збирати й узагальнювати матеріал за даними практики;

систематично доповідати керівнику практики про виконані завдання;

вести щоденник практики.

На *завершальному (підсумковому) етапі*:

підготувати звіт по практиці у відповідності до вимог програми практики;

своєчасно здати у встановлений термін звіт по практиці на кафедру;

презентувати результати своєї роботи на перегляді практик.

5. Індивідуальні завдання.

Індивідуальне завдання може бути запропоноване студентом або представником бази практики та затверджуватися керівником практики, про що вноситься запис у щоденник практики.

Орієнтовний характер завдань практики:

- Виконання фрагменту дипломної роботи в матеріалі (виконується 1 моднль з колекції).
- Виконання конструктивних макетів одягових елементів.
- Апробації технік оздоблення моделі одягу.
- Виконання в матеріалі першої моделі колекції. Матеріали: довільні, за вибором студента.

6. Підведення підсумків практики.

Оцінювання практики.

Підсумки практики оцінюються комісією, призначеною завідувачем кафедри за стобальною системою.

Оцінка знань, умінь і навичок студентів-практикантів повинна здійснюватися на основі критеріїв оцінки компетентностей здобувача. Оцінка компетентності – процес збору достатніх, дійсних і надійних доказів знань практиканта, його розуміння і професіоналізму для виконання завдань, визначених його майбутньою діяльністю дизайнера одягу.

Критеріями оцінювання практики виступають:

- рівень професійних умінь;
- прояв професійно-значущих якостей особистості: дисциплінованість, організованість, врівноваженість тощо;
- якість виконання усіх завдань практики;
- рівень виявлення творчості;
- якість звітної документації.

При оцінюванні знань та умінь студентів використовують «Критерії оцінювання знань, умінь та навичок студентів».

Методи навчання

Словесні: пояснення, інструктаж, консультації. Наочні: демонстрація унаочнення. Практичні: практичні вправи, власний приклад, індивідуальний контроль.

Методи контролю

Поточний контроль, періодичний (проміжний), підсумковий контроль: диференційований залік.

7. Критерії оцінювання

Оцінка за національною шкалою	Сума балів	Оцінка ECTS	Визначення
Відмінно	90-100	A	студент-практикант виявив всебічні систематизовані, глибокі знання програмного матеріалу, володіння основною і додатковою літературою, уміння професійно виконувати практичні завдання на рівні творчого використання, дисциплінованість, дотримання професійної етики; своєчасна підготовка звітної документації;
Добре	74-89	BC	повне та систематичне виконання завдань практики, успішне виконання практичних завдань, засвоєння основної та додаткової літератури, здатність до самостійного поповнення та оновлення знань; але у виконанні завдань практики наявні незначні помилки, що відображає звітна документація;

Задовільно	60-73	D	ставиться за умови часткового (не менше 60%) поверхневого виконання завдань практики, можливих суттєвих помилок; несистематичного виконання завдань практики; несвоєчасну підготовку звітної документації, пропуски практики
Незадовільно	35-59	FX	виставляється студентіві-практикантові за фрагментарне виконання завдань практики, порушення трудової дисципліни, пропуски практики

Результати навчальної практики оцінюються диф. заліком.

Шкала оцінювання (національна та ECTS):

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		Для екзамену, курсової роботи (проекту), практики	Для заліку
90-100	A	відмінно	зараховано
80-89	B	дуже добре	
65-79	C	добре	
55-64	D	задовільно	
50-54	E	достатньо	
35-49	FX	незадовільно	не зараховано

Студенту, який не виконав програми практики без поважних причин може бути надано право проходження практики повторно при виконанні умов, визначених вищим навчальним закладом. Студент, який отримав негативну оцінку по практиці при комісії, відраховується з вищого навчального закладу.

7. Рекомендована література

Основна література

1. Сусак К.Р., Стеф'юк Н.А.- Українське народне вишивання: навчальний посібник [для студентів вищих навчальних закладів] – Київ: Наук.Світ, 2006. – 218 с.
2. Тканко З. О., Коровицький О. О. Моделювання костюма в Україні ХХ століття: навчальний посібник [для студентів навчальних закладів]

мистецтва і легкої промисловості, художників, мистецтвознавців] – Львів: Брати Сиротинські і К, 2000. – 96 с.

3. Бович-Углер Л. Ю. Проектна графіка: навчальний посібник [для студентів вищих навчальних закладів]– Косів: КІПДМ ЛНАМ, 2017.-96 с.
4. Бович-Углер Л. Ю. Проектування одягу: навчальний посібник [для студентів вищих навчальних закладів]– Косів: КІПДМ ЛНАМ, 2017.-96 с.
5. Бович-Углер Л. Ю. Проектування одягу: навчальний посібник [для студентів вищих навчальних закладів] Частина II – Косів: КІПДМ ЛНАМ, 2019. – 96 с.

Додаткова література

1. Науково-методичні матеріали, навчальна, робоча програми, силабус курсу «Виконання кваліфікаційної роботи», розроблені Стеф'юк НА., Бович-Углер Л.Ю.
2. Унаочнений матеріал з дисципліни «Виконання кваліфікаційної роботи» (таблиці, фотоілюстративний матеріал, відеоматеріали, практичні зразки робіт).
3. Андрейканіч А.І. Курс пластичної анатомії людини: навчальний посібник [для студентів вищих навчальних закладів] – Чернівці: Букрек, 2010. – 128., іл.
4. Бердник Т.О., Неклюдова Т.П. Дизайн костюма.–Р.: Денікс, 2000. – 448 с.
5. Білан М.С.,Стельмащук Г.Г. Український стрій. – Львів: Фенікс, 2000. – 328 с.
6. Гусейнов Г. М. Композиція костюма: Учебное пособие [для студентов высших учебных заведений]/Г.М. Гусейнов – М.: Академия, 2004. – 432 с.
7. Стельмащук Г. Українське народне вбрання. –Львів: Априорі, 2013.–255 с.
8. Ніколаєва Т. Український костюм надія на ренесанс. – Київ: Дніпро, 2005. – 317 с.
9. Косміна О. Традиційне вбрання українців. Том I Лісостеп. Степ. – Київ: Балтія – Друк, 2001. – 157 с.
10. Косміна О. Традиційне вбрання українців. Том II Полісся. Карпати, – Київ: Балтія – Друк, 2001. – 160 с.
11. Ніколаєва Т.Н. Історія українського костюма. – Київ: Либідь, 1996.–176 с.
12. Аксенова М. Современная энциклопедия. Мода и стиль. Глав. ред. В. А. Володин. – М.: Аванта+, 2002. – 476 с.
13. Періодичні видання (журнали): L`OFFICIEL, VOGUE, HARPER`S

BAZAAR, Ательє, Сезони моди.

14. Ніколаєва Т.Н. Історія українського костюма. – Київ: Либідь, 1996.
15. Пармон Ф.М. Композиція костюма. - М., 1985.
16. Пармон Ф.М., Кондратенко Т.П. Рисунок и графика костюма. - М.,1987.
17. Пармон Ф.М., Кондратенко Т.П. Специальная художественная графика.- М., 1983.
18. Селівачов М., Лексикон української орнаментики. – Київ: редакція вісника «АНТ», 2009.
19. Чумарна М. Код української вишивки. – Львів: «Видавництво «Апріорі», 2008.
23. Васіна З. Український літопис вбрання. – Київ: «Мистецтво». Том I 11000 років до н.е. – XIII ст. н.е., 2003. – С 445. Том II XIII – поч. XX ст. – 2006. – 443 с.
24. Булгакова-Ситник Л., Лозинський Т. Жіноча сорочка борщівсько-заставнівського придністров'я. – Київ: «Майстер книг», 2013. – 330 с.
25. Кара-Васильєва Т. Історія української вишивки. – Київ: «Мистецтво», 2008. – 463 с.
26. Стамеров К. Нариси з історії костюмів. – Київ: «Мистецтво», 2007.–431с.
27. Матейко К. Український народний одяг . Етнографічний словник. – Київ: «Наукова думка», 1996. – 194 с.
28. Стельмахук Г. Г. Традиційні головні убори українців. – Київ: «Наукова думка», 1993. – 236 с.